

Príloha
Vedecké závery

Vedecké závery

Pre liek Lartruvo bolo 9. novembra 2016 vydané povolenie na uvedenie na trh s podmienkou podľa článku 14 ods. 7 nariadenia (ES) č. 726/2004 platné v celej Európskej únii. Terapeutická indikácia lieku Lartruvo je:

„v kombinácii s doxorubicínom na liečbu dospelých pacientov s pokročilým sarkómom mäkkých tkanív, ktorí nie sú vhodní na kuratívnu chirurgickú alebo rádioterapeutickú liečbu a ktorí neboli v minulosti liečení doxorubicínom“.

Liek Lartruvo bol povolený na základe jediného otvoreného, randomizovaného klinického skúšania vo fáze 1b/2 zahŕňajúceho účastníkov, ktorí ešte neboli liečení doxorubicínom a mali pokročilý sarkóm mäkkých tkanív, ktorý nebol vhodný na chirurgickú a rádioterapeutickú liečbu (štúdia JGDG). Liečba olaratumabom v kombinácii s doxorubicínom v tomto skúšaní viedla k zlepšeniu prežitia bez progresie (PFS) (8,2 v porovnaní so 4,4 mesiaca podľa nezávislého posúdenia; 6,6 v porovnaní so 4,1 mesiaca, miera rizika (HR) 0,672 [95 % IS: 0,442; 1,021], $p = 0,0615$ podľa posúdenia skúšajúceho) a celkového prežitia (OS) (26,5 mesiaca v porovnaní so 14,7 mesiaca, HR = 0,463; $p = 0,0003$).

Na potvrdenie účinnosti a bezpečnosti olaratumabu bol držiteľ povolenia na uvedenie na trh požiadaný, aby do januára 2020 predložil v rámci konkrétnej povinnosti správu z potvrdzujúcej randomizovanej dvojito zaslepenej klinickej štúdie vo fáze III porovnávajúcej doxorubicín plus olaratumab s doxorubicínom u pacientov s pokročilým alebo metastatickým sarkómom mäkkých tkanív (štúdia I5B-MCJGDJ [JGDJ]; ANNOUNCE) vrátane údajov o exploračnom biologickom markeri.

Držiteľ povolenia na uvedenie na trh v januári 2019 informoval Európsku agentúru pre lieky o predbežných výsledkoch vysokej úrovne zo štúdie JGDJ. Celkovo bolo 509 pacientov randomizovaných na liečbu buď liekom Lartruvo + doxorubicín (nasledoval liek Lartruvo v monoterapii až do progresie) alebo placebom + doxorubicínom (nasledovalo placebo v monoterapii až do progresie).

Štúdia vyvolala výhrady týkajúce sa nedostatočnej účinnosti, pretože nebol splnený hlavný cieľ predĺžiť prežitie v celkovej populácii alebo v subpopulácii s leiomyosarkómom. Okrem toho sa nepozoroval klinický prínos v kľúčových sekundárnych parametroch účinnosti.

Európska komisia (EK) začala 25. januára 2019 postup podľa článku 20 nariadenia (ES) č. 726/2004 a požiadala výbor CHMP, aby posúdil uvedené výhrady a ich vplyv na pomer prínosu a rizika lieku Lartruvo. Európska komisia požiadala výbor CHMP, aby vydal stanovisko, či sa má povolenie na uvedenie na trh pre tento liek zachovať, zmeniť, pozastaviť alebo zrušiť.

Celkový súhrn vedeckého hodnotenia

Priaznivé účinky

ANNOUNCE (I5B-MC-JGDJ) bolo randomizované, dvojito zaslepené, placebom kontrolované skúšanie vo fáze 3, v ktorom sa skúmal olaratumab plus doxorubicín v porovnaní s placebom plus doxorubicín u pacientov s lokálne pokročilým alebo metastatickým sarkómom mäkkých tkanív. Cieľom tohto skúšania bolo potvrdiť prínos pre celkové prežitie, ktorý sa predtým preukázal v menšej štúdii JGDG vo fáze 1b/2. V tejto štúdii sa preukázal neočakávaný prínos pre prežitie u pacientov s pokročilým/metastatickým STS zaregistrovaných v Spojených štátoch. Hoci sa na základe primárneho parametra tejto štúdie (PFS) neodhalilo v experimentálnej skupine zjavné oddialenie progresie nádoru, dlhšie prežitie súvisiace s kombinovanou liečbou zahŕňajúcou olaratumab podporilo vydanie podmieneného povolenia na uvedenie na trh. Štúdia ANNOUNCE (JGDJ) sa následne vyžadovala ako konkrétna povinnosť na potvrdenie účinnosti a bezpečnosti olaratumabu v rovnakej populácii, pre ktorú je liek Lartruvo v súčasnosti indikovaný.

Celkovo bolo 509 dospelých pacientov s pokročilým alebo metastatickým sarkómom mäkkých tkanív, ktorý nebol vhodný na chirurgickú alebo rádioterapeutickú liečbu za kuratívny účelom (234 pacientov malo leiomyosarkóm, LMS), randomizovaných v pomere 1:1, pričom boli stratifikovaní podľa počtu predchádzajúcich systémových terapií na pokročilé/metastatické ochorenie, histologického nádorového typu a stavu výkonnosti podľa ECOG do skúšobnej skupiny (n = 258; LMS n = 119) s olaratumabom plus doxorubicín alebo do kontrolnej skupiny (n = 251; LMS n = 114) s placebom plus doxorubicín. Doxorubicín sa podával maximálne počas 8 cyklov každé 3 týždne spolu s olaratumabom/placebom, čo pokračovalo po 8 cykloch až do PD, neprijateľnej toxicity, smrti alebo iných kritérií odstúpenia. V porovnaní s dávkovaním olaratumabu, ktoré sa odporúča v súčasnosti (15 mg/kg v 1. a 8. deň každého 3-týždňového cyklu), sa použil nárazový cyklus s dávkou 20 mg/kg v 1. a 8. deň cyklu na minimalizovanie počtu pacientov vystavených subterapeutickým sérovým hladinám olaratumabu bez zvýšeného rizika toxicity na základe farmakokinetiky a párovej analýzy kontroly prípadov podľa výsledkov kvartilov vystavenia. Zdá sa, že východiskové charakteristiky pacientov a ochorenia boli celkovo dobre vyvážené.

Primárnym parametrom pre túto štúdiu bolo celkové prežitie v ITT populácii a v populácii s LMS. V ITT populácii bolo priemerné celkové prežitie 20,37 mesiaca v skúšobnej skupine a 19,75 mesiaca v kontrolnej skupine (HR = 1,047 [95 % IS: 0,841; 1,303]; p = 0,69) a KM krivky celkového prežitia sa úplne prekrývajú, z čoho vyplýva, že pridanie lieku Lartruvo k doxorubicínu nemalo priaznivý účinok na celkové prežitie. Ďalšie analýzy celkového prežitia preukázali, že vo väčšine podskupín boli odhady HR v rozsahu od 0,9 do 1,1, čo je konzistentné s výsledkami celkového prežitia. Takisto sa nepozoroval žiaden rozdiel v celkovom prežití v populácii s LMS.

Pozoroval sa významný rozdiel v PFS v ITT populácii na základe posúdenia skúšajúceho, ale v prospech kontrolnej skupiny. Priemerné PFS bolo 5,42 mesiaca v skúšobnej skupine a 6,77 mesiaca v kontrolnej skupine (HR = 1,231 [95 % IS: 1,009; 1,502] (p = 0,042). Nezistil sa významný rozdiel v PFS medzi liečebnými skupinami v populácii s LMS.

Nepozoroval sa štatisticky významný rozdiel v ORR alebo DCR v ITT populácii medzi skúšobnou skupinou a kontrolnou skupinou a obidve meradlá boli v prospech kontrolnej skupiny. V populácii s LMS bolo ORR v prospech kontrolnej skupiny (bez štatistickej významnosti) a DCR bolo štatisticky významné v prospech kontrolnej skupiny.

Nepozoroval sa rozdiel v žiadnom z iných sekundárnych parametrov analyzovaných v ITT populácii. Analýzy štúdie ANNOUNCE preukázali, že stav PDGFR- α nemal prediktívnu úlohu odpovede na olaratumab, pokiaľ ide o celkové prežitie alebo PFS a že PDGFR- α bol slabým prognostickým faktorom, čo je konzistentné s údajmi z literatúry. Pokiaľ ide o PDGFR- β , nezistila sa významná súvislosť medzi stavom PDGFR- β a odpoveďou na olaratumab, pokiaľ ide o celkové prežitie alebo PFS. Takisto sa nezdá, že by PDGFR- β mal zjavnú prognostickú úlohu pri STS..

Nepriaznivé účinky

Výsledky štúdie ANNOUNCE potvrdili bezpečnostný profil pozorovaný v predchádzajúcej štúdiu vo fáze II.

Miera nežiaducich účinkov vznikajúcich pri liečbe (TEAE) bola celkovo podobná v oboch liečebných skupinách (98,1 % v porovnaní s 99,2 %). Najčastejšie hlásené TEAE boli nauzea, neutropénia a únava. Miera hematologických toxicít (neutropénia, trombocytopenia, anémia a febrilná neutropénia) a gastrointestinálnych toxicít (nauzea, vracanie a hnačka) bola medzi liečebnými skupinami vyvážená. Okrem toho, miera (konsolidovaná) muskuloskeletálnej bolesti bola medzi týmito dvomi liečebnými skupinami podobná.

V prípade olaratumabu sa považujú za udalosti mimoriadneho záujmu reakcie súvisiace s infúziou, srdcová arytmia a dysfunkcia srdca. Miera potenciálnych okamžitých (t. j. vyskytujúcich sa v deň

infúzie) reakcií z precitlivenosti bola vyššia v skúšobnej skupine v prípade udalostí všetkých stupňov (11,7 % v porovnaní so 7,2 %) a udalostí ≥ 3 . stupňa (2,3 % v porovnaní s 0,8 %), neboli však hlásené žiadne smrteľné udalosti. Anafylaktická reakcia sa vyvinula celkovo u 6 pacientov v skúšobnej skupine v porovnaní so žiadnym pacientom v kontrolnej skupine. Všetky anafylaktické reakcie sa vyskytli počas prvej infúzie olaratumabu. Okamžité neanafylaktické reakcie boli hlásené u 9,3 % pacientov a boli 1./2. stupňa.

Udalosti srdcovej arytmie boli častejšie hlásené v skúšobnej skupine (akéhokoľvek stupňa 12,8 % v porovnaní s 9,6 %; ≥ 3 . stupňa 2,7 % v porovnaní s 0,8 %).

Výskyt všetkých stupňov udalostí v kategórii dysfunkcie srdca podľa AESI bol 18,3 % v skúšobnej skupine a 13,7 % v kontrolnej skupine, pričom väčšinu udalostí tvoril periférny edém (13,2 % v porovnaní s 9,2 %) a edém (1,2 % v porovnaní s 0 %). Pri vylúčení udalosti edému nesúvisiaceho s nežiaducou udalosťou, čo naznačuje dysfunkciu srdca alebo významné zníženie funkcie ľavej srdcovej komory, bol skutočný výskyt dysfunkcie srdca 9,3 % v skúšobnej skupine a 6,8 % v kontrolnej skupine. Tento však ostáva vyšší v skúšobnej skupine.

V skúšobnej skupine sa vyskytlo niekoľko ďalších závažných nežiaducich udalostí (38,9 % v porovnaní s 34,9 %) v porovnaní s kontrolnou skupinou. Najčastejšia závažná nežiaduca udalosť, ktorá sa vyskytovala v podobnej frekvencii v oboch skupinách (12,8 % v porovnaní s 13,3 %), bola febrilná neutropénia. K dispozícii nie sú žiadne údaje o nežiaducich udalostiach upravených podľa vystavenia. Takisto nie sú k dispozícii údaje o toxicite pozorovanej u účastníkov v skúšobnej skupine liečených olaratumabom v rámci udržiavacej liečby.

Frekvencia pacientov s TEAE vedúcimi k prerušeniu liečby bola podobná v oboch skupinách (4,3 % v porovnaní so 4,4 %).

V skúšobnej skupine zomrelo celkovo 170 pacientov (66,1 %) v porovnaní so 158 pacientmi (63,5 %) v kontrolnej skupine, čo sa väčšinou pripisovalo skúmanému ochoreniu (63,4 % v porovnaní so 61 %). Úmrtia spôsobené nežiaducimi udalosťami boli celkovo podobné v oboch skupinách (7 [2,7 %] v porovnaní so 6 [2,4 %]). Vyskytlo sa 5 úmrtí (1,9 %) spôsobených nežiaducimi udalosťami počas liečby alebo do 30 dní po poslednej dávke skúšaného lieku v porovnaní s 3 úmrtiami (1,2 %) (skúšobná skupina: pľúcna embólia u 2 účastníkov, akútne zlyhanie dýchania, aspirácia a pneumónia u jedného pacienta z každej udalosti; kontrolná skupina: cerebrovaskulárna príhoda, ischemická mŕtvica a sepsa, každá udalosť u jedného pacienta). Z toho dve fatálne TEAE súviseli so skúšanou liečbou v skúšobnej skupine (pneumónia a aspirácia) v porovnaní so žiadnou v kontrolnej skupine.

Na základe analýzy bezpečnosti podľa vekovej kategórie (< 65 rokov v porovnaní s ≥ 65 rokov) sa preukázala vyššia toxicita u starších účastníkov, hoci sa to vyskytovalo rovnako v oboch skupinách.

Zaznamenalo sa odlišné vystavenie doxorubicínu v skúšobnej skupine ako v kontrolnej skupine. Podľa protokolu sa mal doxorubicín podávať v dávke 75 mg/m^2 (po olaratumabe alebo placebe) na 1. deň 1. až 8. cyklu (pričom každý trval 3 týždne). Priemerné trvanie liečby doxorubicínom však bolo 18 týždňov v skúšobnej skupine a 23 týždňov v kontrolnej skupine. Priemerný počet podaných cyklov bol vyšší v kontrolnej skupine (6 v porovnaní so 7) a priemerná kumulatívna dávka na plochu povrchu tela (mg/m^2) bola takisto vyššia v kontrolnej skupine (409 v porovnaní so 483). Zdá sa, že z týchto údajov vyplýva odlišná znášateľnosť doxorubicínu v závislosti od skupiny, pričom sa zdá, že sa odlišuje od znášateľnosti pozorovanej v predchádzajúcom skúšaní vo fáze II, v ktorom bolo vystavenie doxorubicínu vyššie v prípade pacientov v skúšobnej skupine ako v kontrolnej skupine (7 v porovnaní so 4).

Posúdenie prínosu a rizika a diskusia

U pacientov s pokročilým STS sa teda v štúdiu ANNOUNCE nepozoroval žiadny prínos pridania lieku Lartruvo k doxorubicínu.

Zdá sa, že veľkosť vzorky, vedenie štúdie, parametre, štatistické metódy alebo randomizácia nevysvetľujú nesúlad medzi štúdiou ANNOUNCE a štúdiou JGDG vo fáze II. Dispozícia pacientov v skúšaní ANNOUNCE nenaznačuje veľké rozdiely medzi skupinami, pokiaľ ide o dôvody prerušenia liečby. Zdá sa, že východiskové charakteristiky sú rovnomerne vyvážené, pokiaľ ide o histológiu aj ochorenie pri randomizácii.

Všetky analýzy citlivosti vykonané v štúdiu ANNOUNCE, v ITT populácii aj v skupine s LMS, sa uberajú rovnakým smerom (žiadny priaznivý účinok olaratumabu). Kaplanove-Meierove krivky celkového prežitia sa prekrývajú. Analýzy podskupín neodhaľujú žiadnu podskupinu, ktorá by bola predmetom záujmu a v ktorej by sa mohol pozorovať nejaký prínos. Dokonca aj liečba po prerušení je vyvážená. Jediný významný rozdiel zistený v PFS sa zistil v ITT populácii, ale v prospech kontrolnej skupiny. Zdá sa, že neprítomnosť prínosu nevysvetľuje ani prieskumná analýza expresie PDGFR- α ani imunogenita.

Zo štúdie ANNOUNCE nevyplývajú žiadne nové výhrady týkajúce sa bezpečnosti.

Zdá sa, že jediný dôvod nemôže vysvetliť nesúlad vo výsledkoch medzi štúdiou JGDG vo fáze II a štúdiou ANNOUNCE vo fáze III. ANNOUNCE ako potvrdzujúce skúšanie bolo konkrétne navrhnuté na preukázanie rozdielov v celkovom prežití. Sila dôkazov zo štúdie ANNOUNCE vo fáze III je nevyhnutne vyššia vzhľadom na vyšší počet pacientov a zaslepený návrh bez skríženia. V týchto dvoch štúdiách by mohla hrať úlohu aj heterogenita. STS je ochorenie, ktoré zahŕňa široký rozsah rôznych nádorových histológií, pričom niektoré z nich majú odlišnú prognózu a špecifické terapie. Je pravdepodobné, že odlišná miera niekoľkých histológií medzi týmito dvomi štúdiami mohla ovplyvniť odlišnú pozorovanú účinnosť.

Výsledky štúdie ANNOUNCE sú celkovo zrelé a presvedčivé na vyvodenie záveru, že v štúdiu sa preukázala nedostatočná terapeutická účinnosť spojená s liečbou olaratumabom v schválenej indikácii. Hoci v štúdiu ANNOUNCE nevznikli žiadne nové výhrady týkajúce sa bezpečnosti, akékoľvek výhrady týkajúce sa bezpečnosti súvisiace s olaratumabom vedú k negatívnemu pomeru prínosu a rizika lieku Lartruvo vzhľadom na nedostatočnú terapeutickú účinnosť pozorovanú v štúdiu. Keďže štúdia ANNOUNCE bola uložená ako konkrétna povinnosť na potvrdenie účinnosti a bezpečnosti olaratumabu v schválenej indikácii, podmienené povolenie na uvedenie lieku Lartruvo na trh má byť zrušené.

Stanovisko výboru CHMP

Kedže

- výbor vzal na vedomie postup podľa článku 20 nariadenia (ES) č. 726/2004 pre liek Lartruvo,
- výbor preskúmal výsledky štúdie ANNOUNCE (JGDJ), ktorá sa uskutočnila na splnenie konkrétnej povinnosti s cieľom potvrdiť priaznivý pomer prínosu a rizika pre podmienené povolenie na uvedenie lieku Lartruvo na trh podľa článku 14, písm. a) nariadenia (ES) č. 726/2004,
- výbor konštatoval, že sa nepozoroval žiaden prínos pridania lieku Lartruvo k doxorubicínu pri liečbe pacientov s pokročilým sarkómom mäkkých tkanív v porovnaní s doxorubicínom podávaným v monoterapii,
- výbor preto dospel k záveru, že liek Lartruvo nemá dostatočnú terapeutickú účinnosť a že pomer prínosu a rizika lieku Lartruvo nie je priaznivý.

Výbor preto podľa článku 116 smernice 2001/83/ES odporúča zrušenie povolenia na uvedenie lieku Lartruvo na trh.